

شناختن صعود

پیام هفت

شناختن صعود

خواندن متون مقدس: اعمال ۲: ۳۶؛ عبرانیان ۲: ۹؛ ۴: ۱۴-۱۵؛
۷: ۲۶؛ ۱۲: ۲؛ افسسیان ۱: ۱۹-۲۳؛ ۲: ۶

۱. صعود انسان-منجی، گمارده شدن او به منصب آسمانی اش از طریق فرآیند آفرینش، مجسم شدن، زندگی انسانی، مصلوب شدن، و رستاخیز به عنوان خدا و انسان، به عنوان آفریننده و آفریده، و به عنوان بازخیر کننده، نجات دهنده، و روح حیات بخش، برای اجرای اداره خدا و برای اجرای اقتصاد عهد جدید خدا است.

۲. ما باید جنبه عینی صعود خداوند را ببینیم:

آ. صعود خداوند باعث شد که تاج جلال و اکرام بر سر او نهاده شود - عبرانیان ۲: ۹:

۱. جلال، شوکت مربوط به شخص عیسی است. اکرام [افتخار؛ حرمت]، نفیس بودن مربوط به ارزش عیسی است - ۱ پطرس ۲: ۷.
۲. مسیح، پرجلال در مقام و پرافتخار در رتبه است. او مافوق همه پادشاهان و حاکمان است؛ این افتخار اوست.

ب. صعود خداوند باعث شد که او برای اداره خدا تخت نشین شود. عبرانیان ۱۲: ۲ می گوید که مسیح اکنون در دست راست تخت خدا نشسته است:

۱. این امر مسلم که خدا در مسیح، بر تخت نشسته است بدین معناست که خدا کل عالم را از درون مسیح و از طریق مسیح اداره می کند، درست همانطور که نور از درون لامپ و از طریق لامپ می درخشد - مکاشفه ۲۲: ۱، ۳؛ ر.ک. ۲۱: ۲۳.

۲. مسیح اکنون بر تخت است تا کل عالم را اداره کند؛ او اداره کننده منحصر به فرد، شاه شاهان و رب الارباب است؛ او رئیس پادشاهان جهان است - ۱: ۵؛ ۱۷: ۱۴؛ ۱۹: ۱۶.

۳. اداره او مربوط به عالم است، ولی انجام اقتصاد عهد جدید خدا توسط او، پخش کردن خود برای بازتولید او جهت بناسازی کلیسا، بدن اوست، که به اورشلیم نو منجر خواهد شد - ر.ک. اعمال ۵: ۳۱.

پ. «پس جمیع خاندان اسرائیل یقین بدانند که خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردید خداوند و مسیح ساخته است» (۲: ۳۶)؛ در این آیه کلمه «ساخته است» را می توان به معنای «گمارده است» فهمید؛ در صعود خود، خدا مسیح را به خدمتگزاری آسمانی اش گمارد:

۱. انسان-منجی، در صعودش، خداوند ساخته شده است تا همه را در اختیار داشته باشد؛ او اکنون خداوند است که کل عالم، مردم برگزیده خدا، و همه چیزهای مثبت، امور، و اشخاص را تصرف کند.

۲. انسان-منجی، در صعودش، مسیح به عنوان مسح شده خدا ساخته شد (عبرانیان ۱: ۹) تا مأموریت خدا را انجام دهد.

ت. ما اکنون با مسیح در رستاخیز و صعود او یک هستیم (افسسیان ۲: ۶)؛ در نتیجه، ما در رستاخیز دارای حیات و قدرت بوده و در صعود نیز اقتدار داریم؛ وقتی با خداوندمان تماس می‌گیریم، باید به آنچه او هست پی برده، مقام، جایگاه و منصب او را دریابیم.

۳. ما باید جنبه باطنی صعود خداوند را ببینیم - ر.ک. مزامیر ۹۱: ۱؛ غزل غزلها ۷-۸: ۶؛ ۱۰: ۶

آ. مسیح در صعود تماماً متعال خود، از هاویه (جایی که مردگان در آن نگهداری می‌شوند)، زمین (جایی که مردم سقوط کرده در آن علیه خدا حرکت می‌کنند)، هوا (جایی که در آن، شیطان و قدرت تاریکی او علیه خدا عمل می‌کنند) و همه جایهای آسمانی (جایی که شیطان می‌تواند برود - افسسیان ۱: ۲۰-۲۱؛ ۴: ۸-۱۰؛ عبرانیان ۷: ۲۶؛ ایوب ۱: ۱۲-۱۶؛ ۲: ۱-۶) فراتر رفت.

ب. در صعود خود، مسیح از آسمان عبور کرد (عبرانیان ۴: ۱۴) به طوری که حالا او نه تنها در آسمان (۹: ۲۴) بلکه از آسمان‌ها نیز بالاتر است (۷: ۲۶)، بسیار فراتر از همه آسمان‌ها (افسسیان ۴: ۱۰).

پ. افسسیان ۱: ۱۹-۲۳ آشکار می‌کند که یک انتقال از مسیح صعود کرده به ما وجود دارد. آیه ۲۲ می‌گوید که خدا مسیح را «سر همه چیز به کلیسا داد»؛ عبارت «به کلیسا» نشان دهنده انتقالی از مسیح صعود کرده به کلیسا، بدن او، است:

۱. خدا به مسیح صعود کرده یک هدیه بزرگ عطا کرد - سری [سروری] بر همه چیز؛ آنچه خدا به مسیح داده است، به کلیسا است؛ آن به کلیسا منتقل می‌شود، و کلیسا آن را شریک می‌شود.

۲. آیات ۲۰ تا ۲۲ نشان می‌دهد که خدا باعث شد که قدرتش در مسیح در چهار مرحله عمل کند: اول، برخیزاندن او از مردگان؛ دوم، نشانیدن او به دست راستش در جایهای آسمانی؛ سوم، همه چیز را زیر پاهای او نهادن. و چهارم، دادن او تا سر همه چیز به کلیسا باشد.

ت. در صعود خود، مسیح سر کلیسا، بدنش، ساخته شد تا پُری خدا را ابراز کند - کولسیان ۱: ۱۸؛ افسسیان ۱: ۲۳؛ ۳: ۱۹:

۱. سر و بدن یک هستند و یک انسان عالمی را تشکیل می‌دهند. با این امر الهی، نه عنصر فضا وجود دارد و نه عنصر زمان؛ بدن با سر در حیات الهی و در روح الهی یک است.

۲. بر طبق دیدگاه الهی، ما با مسیح صعود کرده یک هستیم، و صعود او از آن ما نیز هست (۲: ۶). اینجا در این صعود، ما او را در پُری اش ابراز می‌کنیم. از آنجا که مسیح متعال، تجسم خدای سه یکتاست (کولسیان ۲: ۹)، انتقال متعال او شامل تمامی توزیع غنی خدای سه یکتا می‌شود تا ما را پُری مسیح برای ابراز او سازد (افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۳: ۱۹، ۸).

ث. در صعود خود، مسیح همچنین کاهن اعظم در آسمان‌ها ساخته شد تا متحمل ما در حضور خدا بوده و مراقب همه نیازهایمان باشد؛ او در صعود خود، به منصب کاهنانه اش گمارده شد - عبرانیان ۲: ۱۷-۱۸؛ ۴: ۱۴-۱۵؛ مزامیر ۱۱۰: ۱-۴؛ عبرانیان ۵: ۶؛ ۷: ۲۶:

شناختن صعود

۱. مسیح از یک سو، کاهن اعظم است که در آسمان ها برای کلیساها شفاعت می کند (آ. ۲۵-۲۶؛ رومیان ۸: ۳۴)؛ از سوی دیگر، او کاهن اعظم است که در کلیساها برای مراقبت از آنها حرکت می کند؛ در مکاشفه ۱: ۱۳، مسیح به عنوان کاهن اعظم تصویر شده است، همانطور که جامه او، جامه ای که تا پاهای او می رسد، که ردای کاهنی است، نشان می دهد (خروج ۲۸: ۳۳-۳۵).
۲. در مکاشفه ۸، مسیح به عنوان کاهن آشکار شده است که در مذبح طلا بخور اهدا می کند: «و فرشته ای دیگر آمده، نزد مذبح بایستاد با مجمری طلا و بخور بسیار بدو داده شد تا آن را به دعاهای جمیع مقدسین، بر مذبح طلا که پیش تخت است بدهد» (آ. ۳).
۴. **باید ببینیم که ما در صعود خداوند هستیم - افسسیان ۲: ۶:**
 - آ. تمامی عصر فیض، زمان صعود خداوند است - ۱: ۲۰.
 - ب. مسیح نه تنها در صعود است، بلکه در ما نیز هست - ۱: ۲۷.
 - پ. مسیح هنوز در صعود خود حرکت می کند؛ او در صعود خود، زندگی کرده، ساکن است، اقامت دارد، خدمتگزاری، خدمت، کار، و عمل می کند:
 ۱. او در صعود خود، در درون ماست؛ به همین دلیل است که پولس به ما می گوید که ما با مسیح در صعود او نشانیده شده ایم - افسسیان ۲: ۶.
 ۲. در وجود ما، یک شخص فوق العاده وجود دارد - همان مسیح صعود کرده - کولسیان ۱: ۲۷؛ افسسیان ۲: ۶.
 ۳. خداوند امروز، در روح ما در صعود خود است - ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲. آ.
 ۴. در این صعود، خدای سه یکتا در ما حرکت می کند، و این حرکت تاریخ ما می شود.
 ۵. مسیح تجسم خدای سه یکتاست، و ما اجزایی از این تجسم در صعود او هستیم - رومیان ۸: ۱۰؛ ۲ قرنتیان ۱۳: ۵؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۴: ۱۹؛ کولسیان ۲: ۹.
 ۶. هرگاه در نام او گرد هم هستیم، مسیح آنجا با همه اعضایش در صعود است، و این حرکت خدا در درون انسان است - متی ۱۸: ۲۰؛ کولسیان ۳: ۱، ۳-۴؛ افسسیان ۱: ۲۰؛ ۲: ۶.